

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่และเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคต ถ้านิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจแล้วก็จะ เป็นบุคคลที่สมบูรณ์และสามารถช่วยพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าไปได้ด้วยดี ดังนั้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาเพื่อ ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์พร้อมในทุก ๆ ด้านจึงมีความสำคัญยิ่ง

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้ออกไปพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า โดยอาศัยเครื่องมือคือการศึกษา การศึกษาจึงมีบทบาทในการช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาได้อย่างมาก ดังที่ กาญจนา วิมลเกษม (2515 อ้างถึงใน ฉัตรพงศ์ ชูทัย 2526 : 3) "ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปได้นั้น สิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งคือ การศึกษา โดยทุกประเทศพยายามทุ่มเทเงินทอง และหาทางจัดการศึกษาของประเทศให้ได้ผลดี ให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด และจัดให้สนองความต้องการของสังคมให้มากที่สุด" ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาร์บิสัน (Harbison 1964 : 60-61 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ มหิพันธ์) ที่ได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า "การศึกษาเป็นการลงทุนของชาติ และ เป็นการลงทุนที่มีค่าที่สุดในบรรดากการลงทุนทั้งหลาย คือทุนที่ลงไปของคน โดยรัฐบาลจะต้องให้พลเมืองของประเทศไทยรับการ ศึกษา เพื่อปรับปรุงชีวิตหรือ เพิ่มพูน เสรีภาพความภูมิใจและดำรงไว้ซึ่งค่าของความเป็นคน"

การศึกษาที่จะทำให้นิสิตนักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ได้นั้น ไม่ได้มีอยู่เพียงด้านเดียว สถาบันอุดมศึกษาจึงมีควรที่จะส่งเสริมความรู้ความสามารถทางวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ควรให้ความสำคัญในด้านต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาครบทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ดังที่ ทริพพ์ (Tripp 1970 อ้างถึงใน ฉัตรพงศ์ ชูทัย 2526 : 3) กล่าวว่า "สถาบันอุดมศึกษามีได้มีหน้าที่รับผิดชอบ เพียงความเจริญก้าวหน้าทางด้าน

สติปัญญาของนิสิตนักศึกษาเพียงด้านเดียวเท่านั้น หากรวมถึงศีลธรรมจรรยา จิตใจ และพัฒนาการทางสังคมอีกด้วย” ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (ราชกิจจานุเบกษา 2520 : 350) ในหมวดที่ 3 เรื่อง ระบบการศึกษา มาตราที่ 33 กล่าวว่า

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งพัฒนาความแจ่มใวก้าวหน้าทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศไทย และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม มีความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อสามารถดำเนินชีวิตอันมีค่าอยู่ในสังคม

การพัฒนาประเทศไทยในด้านกำลังคน จึงเป็นภาระกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง หน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา คือ ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา หน่วยงานนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นงานหนึ่งในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา โดยมีงานกีฬาอยู่ในขอบข่ายงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้วย ดังที่ อาร์บักเคิล (Arbuckle อ้างถึงใน ละออง วรณโคตร 2525 : 21) ได้แบ่งขอบข่ายงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. กีฬา
2. กิจกรรมเฉพาะนิสิตนักศึกษาชายและหญิง
3. กิจกรรมประเภทชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ซึ่งนิยมมากในสถาบันอุดมศึกษา เช่น ชุมนุมศาสนา ชุมนุมวิชาการ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาได้เป็นอย่างมาก และรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญทางด้านกีฬาว่า มีส่วนช่วยในการพัฒนาคนในชาติ จึงได้ตั้งจุดมุ่งหมายในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 15) หมวดที่ 6 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรมพลานามัย สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเยาวชน มาตราที่ 51 กล่าวว่า “รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และทั้งจัดให้กับประชาชนโดยทั่วไปเพื่อสร้างเสริมและก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน” ในปีเดียวกันนี้ คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกีฬาแห่งชาติขึ้น โดยมีคณะกรรมการ 27 ท่าน มีศาสตราจารย์นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน อธิบดีกรมพลศึกษา

ในขณะนั้น เป็นประธานกรรมการคณะกรรมการจัดทำแผนกีฬาแห่งชาติ ได้กำหนดแผนกีฬาแห่งชาติไว้ 11 ข้อ ข้อที่ 5 มีข้อความว่า "รัฐพึงกำหนดให้มีหลักสูตรพลศึกษาและการกีฬา เป็นวิชาพื้นฐานในทุกระดับการศึกษา" ข้อที่ 8 มีข้อความว่า "รัฐพึงจัดให้มีครูพลศึกษา สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา สถานที่เล่นกีฬาต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการ ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาในทุกสถาบันการศึกษาทุกระดับและแก่ประชาชนทั่วประเทศ" (กอง วิสสุทธารมณ 2521 : 37-38) แสดงให้เห็นว่า การกีฬามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาทุกระดับที่จะพัฒนานักเรียนนิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ดังคำกล่าวสนับสนุนของบุคคลสำคัญ ดังต่อไปนี้

เกษม สุวรรณกุล (2525 : 2) กล่าวว่า

นอกจากการศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้ได้ความรู้แล้ว การกีฬายังเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของนิสิต นักศึกษา เพราะการกีฬาสร้างคนให้มีพละกายบึกบึน มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

ปรีดา พัฒนถาบุตร (2526 : 111) กล่าวว่า

การกีฬาเป็นกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่สำคัญยิ่ง เพราะกีฬาทำให้นิสิตนักศึกษามีพละกายบึกบึน แข็งแรง มีระเบียบวินัย มีความมานะอดทน เสียสละ เพื่อส่วนรวม มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ไม่เอาวัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ตลอดจนสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ การกีฬาสามารถปลูกฝังคุณธรรมตามลำดับที่กล่าวนี้ให้เกิดขึ้นแก่นิสิต นักศึกษาในชาติได้

ประทีป อวยชัย (2528 : 9) กล่าวว่า

ในการที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งกาย วาจา และใจได้นั้น การกีฬาจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้พลังในตัวนิสิตนักศึกษาไปในทางสร้างสรรค์ เกิดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในด้าน การเรียน และความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ นอกจากนี้ที่สำคัญที่สุด การกีฬายังสามารถพัฒนาจิตใจให้รู้จัก เสียสละ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนา รับใช้สังคมและประเทศชาติต่อไป

สุบิน ปิ่นขยัน (2529 : 3) กล่าวว่า

กีฬานอกจาก เป็นยาอายุวัฒนะ ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแล้วก็ายังช่วย เสริมสร้าง
เยาวชนของชาติให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง หนักแน่นอดทน และมีความสามัคคีปรองดอง อัน เป็น
ส่วนประกอบของทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ

จากคุณค่าและความสำคัญของการกีฬาที่กล่าวมา ทบวงมหาวิทยาลัยจึงให้การสนับสนุน
กิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้นิสิตนักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่
แข็งแรง มีบุคลิกภาพดี มีจิตใจแจ่มใส มีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ทบวง
มหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาดังกล่าวออกเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) สนับสนุนงบประมาณ
ด้านอุปกรณ์กีฬาให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสเล่นกีฬาในขณะที่มีเวลาว่าง เพื่อเป็นการออกกำลังกาย
และทำร่างกายให้แข็งแรง เพื่อเสริมสร้างสุขภาพให้สมบูรณ์ (2) สนับสนุนงบประมาณสมทบสำหรับ
เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย (3) สนับสนุนงบประมาณการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยอาเซียน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2521-2529 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุน
กิจกรรมด้านกีฬาตามลักษณะที่ 1 และลักษณะที่ 2 เป็นจำนวนเงิน 14,953,723.96 บาท
(ทบวงมหาวิทยาลัย, สรุปผลการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา 2529 : 1) ซึ่งเป็นยอดเงิน
ที่สูงมากเป็นอันดับสองรองจากงบประมาณที่สนับสนุนกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ที่มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนนั้นได้จัด
ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2513 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้ดำเนินการแข่งขันมาจน
ถึงปัจจุบันนี้มีปี พ.ศ. 2529 เป็นการแข่งขันครั้งที่ 14 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี จังหวัดปัตตานี และในปี พ.ศ. 2530 นี้จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทยครั้งที่ 15 ขึ้น ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี
โดยการจัดการแข่งขันครั้งนี้จัดให้นักกีฬาที่จะแข่งขันมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา คือ 23 ชนิด สถาบัน
ที่เข้าแข่งขันทั้งของรัฐและเอกชน 31 สถาบัน ซึ่งถือเป็นการจัดกีฬาเพื่อการแข่งขัน ฉะนั้นแต่ละ
สถาบันที่เข้าร่วมการแข่งขันจึงต้องนำเอาหลักการของการกีฬา (Sport Principle) มาประยุกต์
ใช้ในการเตรียมทีมของแต่ละสถาบันมากยิ่งขึ้น จึงจะทำให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จและนำชื่อเสียง
มาสู่สถาบัน แต่การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในกีฬานั้นนั้น ๆ ได้ นักกีฬาต้องมีแรงจูงใจ

มีความตั้งใจที่จะเอาจริงเอาจังต่อการฝึกซ้อม (อนันต์ อัครชู, อัคส์สำเนา : 1) เพราะการฝึกซ้อม เป็นสิ่งที่สำคัญจะขาดเสียมิได้ที่จะทำให้ นักกีฬาเกิดความแข็งแกร่ง อดทน และมีทักษะต่าง ๆ ดีขึ้น (พูนศักดิ์ ประภอมบุตร 2516 : 3)

"การฝึกซ้อม" (Training) เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภท เพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมาย แล้วจะทำให้บุคคลที่ได้รับการฝึกซ้อมนั้นเกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขัน" (Bucher 1968 : 282) ทั้งนี้ เป็นเพราะการฝึกซ้อมให้ผลต่อ เซล เนื้อเยื่อ อวัยวะ และระบบกล้ามเนื้อ ระบบการหายใจ ระบบการไหลเวียนเลือด ระบบประสาท ระบบย่อยอาหาร ระบบขับถ่าย และความร้อนในร่างกายดีขึ้น ดังที่ อนันต์ อัครชู (2527 : 68) กล่าวว่า

...ผลที่เกิดจากการฝึกจะทำให้ระบบกล้ามเนื้อแข็งแรง เหนียวและหนาขึ้นมีการสะสมอาหารไว้ได้มากกว่าเดิม มีความทนต่อความเป็นกรด-ด่างได้ดี ทนต่อการเหน็ดเหนื่อยมากยิ่งขึ้น สามารถใช้ออกซิเจนได้มากขึ้น ระบบประสาทมีการสั่งงานด้วยความรวดเร็วและแรงขึ้น การสั่งงานของระบบประสาทมีความสัมพันธ์กันดีกับการทำงานของกล้ามเนื้อ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น...

การฝึกซ้อมนอกจากจะมีผลต่อร่างกายหรือสมรรถภาพทางกายโดยตรงแล้ว ยังมีผลต่อด้านอื่น ๆ อีกคือ

1. ด้านจิตใจ การฝึกซ้อมกีฬาชนิดหรือประเภทต่าง ๆ เสมือนหนึ่งการจำลองการแข่งขันจริงมากระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความเชื่อมั่น ความศรัทธาในความสามารถของตนเองอย่างมีเหตุผล ทำให้จิตใจมั่นคงไม่ประหวั่น ตระหนกตกใจ เมื่อเวลาลงทำการแข่งขันจริง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ รุโน และ โรดิก (Runi and Roudik 1930 อ้างถึงใน อนันต์ อัครชู, อัคส์สำเนา : 19) ที่กล่าวว่า "นักกีฬาที่ไม่ได้เตรียมตัวก่อนการแข่งขันคล้าย ๆ กับนักเรียนที่ไม่ได้อ่านหนังสือก่อนสอบ" เขาจึงทำการทดลองกับนักกีฬาเหล่านั้นทั้งทางด้านจิตใจและ Motor task เขาพบว่า นักกีฬาที่ไม่พร้อมที่จะเข้าแข่งขันนั้นทำข้อสอบไม่ดี ทั้งทางด้านจิตใจและข้อสอบทางด้าน Motor task ด้วย"

2. ด้านสังคม การฝึกซ้อมที่ดีต้องประกอบด้วยบุคคลอย่างน้อย 2 คน คือนักกีฬา และผู้ฝึกสอน ถ้าเป็นกีฬาประเภททีมก็จะต้องมีผู้เล่นมากกว่า 1 คนขึ้นไป การมีผู้เล่นมากกว่า 1 คนนั้น ย่อมหมายความว่า สภาพของทีม เริ่มมีพื้นฐานของผู้เล่นต่างกัน เช่น อาจจะต่างกันในเรื่อง วิทยุ คณิตศาสตร์ วิชาที่เรียน สภาพครอบครัวที่บ้าน สภาพเศรษฐกิจ การเงิน หรือสุขภาพร่างกาย ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาและอุปสรรค แต่การฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องรู้จักปรับตัว เข้ากับผู้อื่น เพื่อหล่อหลอมความแตกต่างเหล่านั้นให้เป็นเสมือนหนึ่งบุคคล คนเดียวกัน เพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะร่วมกัน

3. ด้านอารมณ์ ในการฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนต้องพยายามให้ผู้เล่นเล่นอย่างเต็มที่ ใช้ทักษะ เทคนิค และกลวิธีในการเล่นอย่างจริงจัง ฉะนั้น โอกาสที่ผู้เล่นจะปะทะ กระแทก กระแตก กันก็ เป็น เรื่องธรรมดา การฝึกซ้อมจึงฝึกให้ผู้เล่นรู้จักให้อภัย ควบคุมอารมณ์ มีการยับยั้งใจ มีอารมณ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนฟ และ แฮกแมน (Knapp and Hagman อ้างถึงใน สมคิด ชิตประสงค์ 2515 : 8) ที่กล่าวว่า "กิจกรรมพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาอารมณ์ โดยปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รู้จักควบคุมอารมณ์ที่แสดงออก"

4. ด้านสติปัญญา การฝึกซ้อมจะทำให้ผู้เล่นได้ใช้สมองหรือสติปัญญาในการ เรียนรู้ ทักษะ เทคนิค และกลวิธีในการเล่น สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะที่ฝึกมาใช้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัศชู, อัศสุนา : 26) ที่กล่าวว่า "การ เรียนรู้ทักษะนั้นองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งคือ การฝึก" และสอดคล้องกับ ราทแมลล์ (Rathmell, 1978 : 16-17) ซึ่งกล่าวว่า "การเรียนรู้ การบวก เลขของ เด็กจะ เรียนรู้จากประสบการณ์ 3 ด้าน ด้านหนึ่งที่สำคัญคือ การฝึกบวก เลขบ่อย ๆ จนกระทั่งเด็กสามารถระลึกตัวเลขได้ทันที"

จาก เหตุผลและความสำคัญของการฝึกซ้อมที่กล่าวมา ทำให้สถาบันต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขัน เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ อันเป็นส่วนสนับสนุนในการฝึกซ้อม ได้แก่ การคัดเลือกตัวนักกีฬามาฝึกซ้อม การทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬา การจัด เตรียมจัดหาอุปกรณ์ สนามสำหรับ

ฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัวนักกีฬา การสรรหาผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถฝึกสอน การแต่งตั้งหัวหน้าคณะนักกีฬา ผู้ช่วยหัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องดูแลความเรียบร้อยของนักกีฬาในการฝึกซ้อม และการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้สถาบันต่าง ๆ มองเห็นแล้วว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การฝึกซ้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมทีมมีผลสัมฤทธิ์สูง ฉะนั้น สถาบันใดที่มีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องดังกล่าวแล้ว ก็จะทำให้การฝึกซ้อมของกีฬาทุกชนิดประสบกับความล้มเหลวเป็นการลงทุนที่สูงเปล่า ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันที่ตั้งไว้ใน การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยในฐานะ เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยผู้ฝึกสอนและทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านกีฬามาหลายปี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาในหัวข้อเรื่อง "ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15" ทั้งนี้ เพื่อต้องการศึกษาถึงปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนนักกีฬาและหรือเพื่อร่วมทีม สุขภาพอนามัยของนักกีฬาในการฝึกซ้อม ขวัญและกำลังใจของนักกีฬาในการฝึกซ้อม งบประมาณในการฝึกซ้อม และด้านอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป ว่ามีปัญหาและอุปสรรคมากน้อยเพียงใดในแต่ละด้าน อันจะนำผลมา เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่ายในการจัดการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย นำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของนักกีฬา และมาตรฐานการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15
2. เพื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการ เตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการ เตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการ เตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15

สมมติฐานของการวิจัย

1. การฝึกซ้อมของนักกีฬา ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 น่าจะมีปัญหาในระดับใดระดับหนึ่ง

2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 15 แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน เขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 จำนวนทั้งสิ้น 11 สถาบัน คือ

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จฬ)
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (มก)
3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ)
4. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว)
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง (มร)
6. มหาวิทยาลัยมหิดล (มม)
7. มหาวิทยาลัยศิลปากร (มศก)
8. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (สจธ)
9. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ (สจน)
10. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล)
11. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

2. จะศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านนักกีฬาและหรือเพื่อนร่วมทีม
4. ด้านสุขภาพอนามัยในการฝึกซ้อม
5. ด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬา
6. ด้านงบประมาณ
7. ด้านอื่น ๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาของการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 สามารถศึกษาได้ด้วยแบบสอบถาม

2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬา ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาแต่ละเพศ สถาบัน และชนิดกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15

2. ผลการวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นข้อมูลอันสำคัญที่มหาวิทยาลัย สถาบันหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬามหาวิทยาลัย จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและช่วยเหลือนักกีฬา ด้านการฝึกซ้อมได้อย่างถูกต้อง เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของนักกีฬาและมาตรฐานการกีฬาของมหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น

3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหาการฝึกซ้อม หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อมกีฬานิตต่าง ๆ ของสถาบันในการเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15

สถาบัน หมายถึง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และเป็นสมาชิกตามข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2529 หมวด 3

ชนิดกีฬา หมายถึง ชนิดหรือประเภทกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม ถึง 1 พฤศจิกายน 2530

นักกีฬา หมายถึง นิสิตหรือนักศึกษาของสถาบันในเขตกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15

การเตรียมตัว หมายถึง การที่สถาบันต่าง ๆ ได้เตรียมความพร้อมในด้านสถานที่ อุปกรณ์ ผู้ฝึกสอน นักกีฬา สุขภาพอนามัย ขวัญและกำลังใจ งบประมาณ และด้านอื่น ๆ อันเป็นองค์

ประกอบสำคัญในการฝึกซ้อมให้นักกีฬา ทั้งนี้ เพื่อให้นักกีฬาได้มีโอกาสฝึกซ้อมได้อย่างเพียงพอ และมีความพร้อมที่จะ เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ